

3 Απριλίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες-Εναγόμενοι,

v.

ΑΝΤΗ Π. ΛΙΒΕΡΑ,

*Εφεσίβλητου-Ενάγοντα.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 7776)*

Έφεση — Αποτυχία του πρωτόδικου Δικαστηρίου να εκτιμήσει δεόντως την ενώπιόν του μαρτυρία — Διατάχθηκε επανεκδίκαση.

Με αγωγή του ο εφεσίβλητος αξίωσε από τους εφεσείοντες ισάξιο ποσό σε κυπριακές λίρες £10.000 στερλινών, σαν αμοιβή του για εργασίες πολιτικού μηχανικού που εκτέλεσε για τους εφεσείοντες στην Νιγηρία. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχθηκε την αξίωση και εξέδωσε υπέρ του εφεσίβλητου και εναντίον των εφεσεϊόντων απόφαση για το πιο πάνω ποσό. Κατ' έφεση οι εφεσείοντες ισχυρίστηκαν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε αποτύχει να αξιολογήσει δεόντως την ενώπιον του μαρτυρία και συγκεκριμένα το περιεχόμενο του ημερολογίου του εφεσίβλητου, που ήταν τεκμήριο ενώπιον του Δικαστηρίου, που έτεινε να εμφανίσει την όλη σύμβαση ανάθεσης της εργασίας ως ευρισκόμενη υπό αίρεση. Επίσης ο εφεσεϊών 2 ισχυρίστηκε ότι από την μαρτυρία και τα δικόγραφα διαφαινόταν ότι ο ίδιος ενεργούσε πάντα σαν αντιπρόσωπος του εφεσεϊόντα 1, και κατά συνέπεια δεν έπρεπε να είχε εκδοθεί απόφαση εναντίον του.

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Ήταν γεγονός ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν είχε επιληφθεί των πραγματικών και ουσιαστικών επίδικων θεμάτων, όπως είχαν προκύψει από την προσαχθείσα μαρτυρία, και ειδικότερα δεν είχε αναφερθεί καθόλου και δεν είχε αναλύσει τη σημασία των καταχωρήσεων του ιδίου του εφεσίβλητου στο προσωπικό του ημερολόγιο, όπου η επίδικη σύμβαση εμφανίζετο ως υπό αίρεση και που τελικά το γεγονός της αίρεσης είχε οδηγήσει στην μη ολοκλήρωσή της.

(β) Τόσο από την έκθεση απαιτήσεως, όσο και από την μαρτυρία του ιδίου του εφεσίβλητου, διαφαινόταν ότι ο εφεσίβλητος είχε παραδεχθεί ότι ο εφεσεϊών 2 ενεργούσε πάντα σαν αντιπρόσωπος

του εφεσείοντα 1 και έτσι η απόφαση εναντίον του δεν ευσταθούσε και έπρεπε να παραμεριωθεί.

5

Η έφεση έγινε αποδεκτή με έξοδα. Η απόφαση εναντίον του εφεσείοντα 2 παραμερίστηκε. Διατάχθηκε επανεκδίκαση της υπόθεσης αναφορικά με τον εφεσείοντα 1.

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους 1 και 2 κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Ηλιάδης, 10 Προσ. Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 5 Δεκεμβρίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 4920/86) με την οποία το Δικαστήριο επιδίκασε στον ενάγοντα ποσό σε Κυπριακές λίρες ισάξιο των £10.000 στερλινών ως συμφωνηθέν ποσό για υπηρεσίες που παράσχε στους εναγομένους.

15 Α. Παπαφιλίππου, για τους εφεσείοντες.

Π. Λιβέρας, για τον εφεσίβλητο.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: - Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με την οποία επιδίκασε στον εφεσίβλητο ποσό σε Κυπριακές 20 λίρες ισάξιο των £10.000 στερλινών, εναντίον των εφεσίβλητων.

Το αίτημα του εφεσίβλητου εναντίον των εφεσειόντων ήταν για £10.000 στερλίνες ως συμφωνηθέν ποσό για υπηρεσίες που παρέσχε στους εφεσείοντες και το οποίο δεν 25 τους πληρώθηκε. Ήταν η εκδοχή του εφεσίβλητου ότι ο δεύτερος εφεσείοντας του ανέθεσε μαζί με τον πρώτο εφεσείοντα, την εκπόνηση των σχεδίων για την ανέγερση μιας γέφυρας στη Νιγηρία και ότι παρέλειψαν να του καταβάλουν τα σχετικά δικαιώματα για την προετοιμασία των 30 σχεδίων.

Η εκδοχή των εφεσειόντων ήταν ότι και οι δύο εφεσείοντες ενήργησαν απλώς σαν μεταφορείς των σχεδίων που ετοίμασε ο εφεσίβλητος σε μια προσπάθεια να εξυπη-

ρετήσουν τον εφεσίβλητο με τις σχέσεις που είχαν στη Νιγηρία και ότι σε καμιά περίπτωση δεν ανέθεσαν οι ίδιοι στον ενάγοντα την εκπόνηση των σχεδίων της γέφυρας.

Ο Πρωτόδικος Δικαστής αφού αξιολόγησε τη μαρτυρία των διαδίκων και των μαρτύρων τους, αποφάσισε να 5 αποδεχτεί την εκδοχή του εφεσίβλητου, καθότι ο εφεσίβλητος ενεποίησε εντύπωση προσώπου που λείπει την αλήθεια και δεν είχε λόγο να αμφισβητήσει την αξιοπιστία του σε αντίθεση με τους εναγομένους που δεν του έδωσαν μια τέτοια εντύπωση. 10

Οι προβαλλόμενοι λόγοι της έφεσης, κυρίως είναι ότι η μαρτυρία που αποδέχτηκε ο πρωτόδικος Δικαστής βρίσκεται σε αντίθεση με την προσαχθείσα έγγραφη μαρτυρία και γι' αυτό εσφαλμένα έγινε πιστευτός ο εφεσίβλητος ο οποίος εν πάση περιπτώσει περιέπεσε σε σοβαρές αντιφάσεις. 15

Αναφορικά με τον εφεσελιοντα 2, ο προβαλλόμενος λόγος έφεσης είναι ότι ο πρωτόδικος Δικαστής, και αν υποθετικά γίνει δεκτό ότι ορθά δέχτηκε τη μαρτυρία του εφεσίβλητου ως ορθή και αληθινή - που δεν ήταν - έσφαλε 20 γιατί δεν έλαβε δεόντως υπόψη την ομολογία του εφεσίβλητου ότι ο εφεσελιοντας 2 δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος στην επίδικη υπόθεση, αλλά απλώς μεσάζων. Κατά συνέπεια, ο πρωτόδικος Δικαστής έσφαλε ως προς τον εφεσελιοντα 2. 25

Σχετικά με τον πιο πάνω λόγο έφεσης, ο εφεσίβλητος στην παράγραφο 3 της Έκθεσης Απαιτήσεως, αναφέρει τα εξής:

"Κατά ή περί τον Ιούλιον του 1976 ο δεύτερος εναγομένος τη εντολή και/ή συγκαταθέσει του εναγομένου 30 1 ανέθεσε στον ενάγοντα την εκπόνησιν σχεδίου και στατικής μελέτης γέφυρας εις Νιγηρίαν (Hadejja Ferry Crossing in Kano State Nigeria) έναντι του συμπεφωνηθέντος και/ή ευλόγου ποσού των S£15.000.-".

Επίσης στη μαρτυρία του που λήφθηκε στην ελληνική γλώσσα αλλά καταγράφηκε από τη στενογράφο στην αγγλική γλώσσα, ο εφεσίβλητος αναφέρει τα εξής:

5 "I went to see Defendant No. 1 regarding my remuneration for certain work I had carried out for the benefit of Defendant No. 1.

(Πήγα να δω τον εναγόμενο αρ. 1 αναφορικά με την αμοιβή μου για ορισμένη εργασία που εξετέλεσα για τον εναγόμενο αρ. 1."

10 Είναι έκδηλο από τα ανωτέρω ότι ο εφεσίβλητος παραδέχτηκε με την παράγραφο 3 της έκθεσης απαιτήσεως ως επίσης και με τη μαρτυρία του ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ότι ο εφεσεύωντας 2 ενεργούσε ως αντιπρόσωπος του εφεσεύοντα 1.

15 Κατά συνέπεια, είναι προφανές ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έσφαλε με το να εκδόσει απόφαση εναντίον του δεύτερου εφεσεύοντα.

Η έφεση επιτυγχάνει και η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου εναντίον του εφεσεύοντα 2, παραμερίζεται.

20 Αναφορικά με τον πρώτο λόγο έφεσης, ο δικηγόρος των εφεσεύόντων υποστήριξε ότι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν επιλήφθηκε των πραγματικών και ουσιαστικών επιδίκων θεμάτων, όπως προέκυψαν από την προσαχθείσα μαρτυρία και ειδικότερα δεν αναφέρθηκε καθόλου και δεν
25 ανέλυσε τη σημασία των καταχωρήσεων του ιδίου του εφεσίβλητου στο προσωπικό του ημερολόγιο, Τεκμήριο 5 που ο ίδιος κατέθεσε στην επανεξέτασή του.

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου, εισηγήθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε ενώπιον του πληθώρα μαρτυρίας
30 και ορθά κατέληξε να αποδεχτεί τη μαρτυρία του εφεσίβλητου και να εκδώσει την υπό αμφισβήτηση απόφαση.

Στην ημερομηνία 18/8/76, στο Τεκμήριο 5, ο εφεσίβλη-

τος έκανε την εξής καταχώρηση:

"Present Adonis-Andreas Pap. -> Offered S£10.= taxfree. Mentioned that understanding C£15.= but offered to accept as a last fee C£12.= - For trip appart from expenses C£40.= /day since no supervision fee is allowed 5 for. George put a call to KANO to confirm."

Στην ημερομηνία 21/8/76 υπάρχει η εξής καταχώρηση:

"Regrets that a T.C.F. Nigeria informed them that I was not registered and that they would use local eng. - Will return drawings back." 10

Αφού εξετάσαμε την επιχειρηματολογία και των δύο συνηγόρων όπως επίσης και τις καταχωρήσεις που έκανε ο ίδιος ο εφεσίβλητος στο προσωπικό του ημερολόγιο (Τεκμήριο 5), καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν επιλήφθηκε καθόλου των πραγματικών και ουσιαστικών επιδίκων θεμάτων όπως προέκυψαν από την προσαχθείσα μαρτυρία. Ειδικότερα, δεν αναφέρθηκε καθόλου και δεν ανέλυσε τη σημασία των καταχωρήσεων του ίδιου του εφεσίβλητου στο προσωπικό του ημερολόγιο, που ο ίδιος κατέθεσε στο Δικαστήριο κατά την επανεξέταση του και στις οποίες γίνεται αναφορά στην επίδικη σύμβαση που εμφανίζεται ως υπό αίρεση και που τελικά το γεγονός της αίρεσης οδήγησε στη μη ολοκλήρωση της σύμβασης. Βέβαια, για το περιεχόμενο των καταχωρήσεων αυτών, μπορεί να υπάρχουν εξηγήσεις και οι δύο πλευρές να δίνουν εξηγήσεις γι' αυτές. Ήταν έργο του πρωτόδικου Δικαστηρίου να επιληφθεί και να αποφασίσει αυτά τα ζητήματα. 15 20 25

Υπό τις περιστάσεις και αναφορικά με τον πρώτο εφεσίοντα, η απόφαση παραμερίζεται και διατάσσεται η επανεκδίκαση της από άλλο Δικαστή. 30

Αναφορικά με τα έξοδα, δίνεται η πιο κάτω διαταγή. Επειδή εμφανίστηκε ο ίδιος δικηγόρος και για τους δύο εφεσίοντες ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και

ενώπιον του Εφετείου, ο εφεσίβλητος θα καταβάλει τα έξοδα του εφεσείοντα 2 της εφέσεως και του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Με αυτό το διάταγμα ικανοποιούνται βεβαίως και τα έξοδα του εφεσείοντα 1.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα. Η απόφαση εναντίον του εφεσείοντα 2 παραμερίζεται. Διαταγή για επανεκδίκαση της υπόθεσης εναντίον του εφεσείοντα 1.